

Газета
виходить
з 1992 року

■ прогноз погоди

П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок
17	18	19	20	21
березня	березня	березня	березня	березня
мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.
-2° +5°	-1° +7°	+1° +10°	+4° +11°	+6° +10°

№10 (1890) 16 березня 2023 року

День виходу – четвер

"ДИВЛЮСЯ НА ШКОЛУ – А ЇЇ НЕМА"

За рік повномасштабної війни росіяни пошкодили 3051 заклад освіти і 420 зруйнували.

У їхніх стінах вчилися діти. А в частину побитих шкіл учні уже навіть повернулись на офлайн-навчання.

До річниці великої війни благодійний фонд savED, який опікується цими пониженими Росією школами, для "УП.Життя" розповідає історії школярів таких закладів.

Далі – пряма мова учнів.

ДМИТРО КУМАНОВСЬКИЙ, 10-КЛАСНИК, НАВЧАВСЯ В ШКОЛІ № 21, ЧЕРНІГІВ

Вдень 3 березня я сидів вдома у своїй кімнаті й читав новини. Тоді почув різкий гучний звук. Свистіння в напрямку школи. Я підскочив. Зрозумів, що снаряд або ракета летить у школу чи в щось неподалік.

Коли стався вибух, мені почали писати друзі, які живуть поруч: "Прилетіло в школу". Надіслали фото і відео. На них було видно шцент зруйновану будівлю, дим, розбиті вікна, вибиті двері...

Далі швидко почали з'являтися новини. Я дуже хвилювався за друзів, які живуть поруч зі школою і ще не написали мені. Зрештою, їх не було серед постраждалих. Хух.

Мені було складно усвідомити, що це могло статися. Я сидів у своїй кімнаті з відчуттям, що 9 років минули марно. Не знаю чому.

Ще 23 лютого ми сиділи в школі, веселилися, у нас було звичне життя. А за тиждень школи немає. Я передивлявся відео й фото з однокласниками та друзями – було дуже шкода. Хотілося повернутися в той час. Ми і з друзями передивлялися разом, сумували. Приходило розуміння, що школа зруйнована – і я більше туди не повернуся. Як і інші 600 учнів.

Після цього випадку ми виїхали із сім'єю з України в Італію. І повернулися в Чернігів у вересні.

У 10 клас я пішов в іншу школу, бо у 21-й навчання було тільки до 9 класу. Та й не було вже куди йти... Попри це, 3 вересня я прийшов до школи – побачити розвалини. Було цікаво. А потім охопив сум.

Наполовину зруйнований спортзал, вибиті майже всі вікна, у деяких місцях попадали сті-

ни. Залишилися деякі класи на 2–3 поверхах, але вони – також без вікон.

Пам'ятаю, дивлюся на школу, а її нема. Друзі встигли звикнути, а мені було важко це прийняти.

Нині вхід у школу заборонений, є небезпека повного руйнування. Її час від часу перевіряють поліцейські та воєнні. Там зовсім не можна вчитися. Зовсім. Тільки будувати з нуля...

Я зараз вчуся в школі №3. Натхнення навчатися під час війни надають мої нові друзі, у нас багато спільних тем, можна поділитися своїми думками. Усе вирішують люди. Життя продовжується.

СОФІЯ КАКУН, 9-КЛАСНИЦЯ В ШКОЛІ В СЕЛІ ПЛОСКЕ, КИЇВЩИНА

Я виїжджала до Хмельниччини під час окупації села. А троє моїх однокласників залишилися.

Біля нашої школи "припаркувалися" два російських танки. Коли їх розбили 26 березня, почала горіти частина школи: спортзал і музей. Також згоріло кілька класів, прилетіло в наш. Ті, хто не були в селі, дізналися про це на наступний день. Усі були шоковані.

У наш чат скинули відео, на якому вчителька тримає дзвоник у руках і знімає, як догорають речі в школі. Вона сказала, що дзвінок – чи не єдина річ, яку змогли винести зі школи...

Також учителька сказала, що люди з будинку поряд своїми силами намагалися загасити пожежу. Хоча води на той час у селі майже не було. Люди виливали останнє, щоб зберегти школу.

Мені здавалося, що її вже нема. Я відчувала страх і невідомість. Було боляче, крутилася голова.

Коли село деокупували й ми із сім'єю повернулися, я одразу побігла до школи. І те, що я побачила, виглядало більш масштабно, ніж те, що бачила на відео. Біля школи досі стояли два російських танка. А біля них гралися малі діти. Це було моторошно.

Найбільше мені шкода зруйнованого музею. Там ми проводили багато часу, не тільки на уроках. Ми часто там просто сиділи спілкувалися. Там було затишно.

Ще одне пам'ятне місце – спортзал. Туди хотілося приходити, був гурток із баскетболу.

23 лютого у нас було останнє заняття.

У нашому класі була лише дірка в стіні, трішки побилася дошка й парти – досі залишилися сліди від удару. Решта – на місці.

Зараз – очне навчання. Згорілу частину школи учні трішки обмалювали та обписали. Є і лайливі написи, і про те, що нам сумно.

Звісно, є деякі незручності під час навчання. Згорів кабінет інформатики, зробили ще один, але там значно старіші комп'ютери. Замість спортзалу у великому приміщенні ідаліні склали столи та поставили тенісні. Так і викручуємося. А перед цим на фізкультурі ми в класах грали в шахи та шашки.

Спочатку було не дуже комфортно бути поряд біля танків і згарища й розуміти, що тут сталося. Зараз вже звикли. Учні не дуже приділяють цьому увагу. Хіба 11 клас, який цьогогоріч буде випускатися, планує влаштувати фотосесію на фоні руїн, щоб залишити згадку про це.

Наша школа – центр села. Біля неї навіть увечері збирається багато односельців. Усі відпочивають то тут, то на стадіоні біля школи. І це не змінилося, попри те, що школа зруйнована.

Але я б хотіла відновити все, що було в школі. Усе. Цього буде достатньо.

Я хочу рухатися далі й не сидіти на місці – і Росія не забере в мене цього. Ми не маємо заціклюватися на тому, що сталося. Якщо ніхто нічого не робитиме, країна занепадатиме. А ми цього не хочемо. Тому я щодня встаю і знову йду в школу, яку потрохи відбудовують. Це дає надію.

СОФІЯ ПОНОМАРЕНКО, 11-КЛАСНИЦЯ В МИХАЙЛОКОЦЮБІНСЬКОМУ ЛІЦЕї, ЧЕРНІГІВЩИНА

Того дня ми були вдома з сім'єю. Сиділи зі зведеною сестрою в кімнаті. Мама пішла по яйця в курник, а батько сестри був у душі.

Попри те, що кожен робив своє, усі ми почули гучний звук. Вибух. Почали труситися стіни будинку.

Стало дуже страшно. Ми із сестрою побігли в коридор, у якому ховалися від 24 лютого, коли були обстріли, якщо не встигали добігти в льох.

Мама встигла сховатися в погріб. Так ми перечекали обстріли. За пів години все стихло

й додому прийшла мама. І почалися перші новини про те, куди влучили. В мою школу.

Перша думка була: "Ну, все, навчання не відновиться". Не конкретно навчання в моїй школі – а що це все ніколи не закінчиться. Не закінчиться війна. Ще страшніше стало, коли з'явилася мережа. Друзі почали публікувати в соцмережах відео, як допомагають розбирати завали. Придивившись, ми з однокласниками зрозуміли, що влучило у наш клас. Клас хімії та біології.

Коли перед 1 вересня ми прийшли до школи, нам дозволили зайти в напіврозвалені приміщення разом з учителями. Було сумно, адже в нас було багато планів на 11 клас. Наприклад, зробити дошку з нашими фотографіями, повісити гірлянди в класі. Ми хотіли зробити клас ще затишнішим, аби провести там останній шкільний рік.

Також ми хотіли організувати більше заходів і брати в них участь. Адже до цього наш клас був не дуже дружнім. І здебільшого в класі все робили 4–5 людей. Влітку ми встигли здружитися. А класу вже немає. І зробити із цим ми нічого не можемо. Якесь безсилля. Ми роздивилися все, відчули сум і підбадьорювали одне одного: "Все буде добре, тримаємося".

Зараз у школі тривають ремонти, а ми навчаємося дистанційно. Моя мрія – щоб школа була ціла повністю, щоб і далі навчатися очно. В 11 класі важко робити це дистанційно – скоро ЗНО чи НМТ.

У школі нещодавно з'явився цифровий освітній центр – і ми відразу його полюбили. Там проводять кіноклуби, політклуби й інші цікаві події. Я вже кілька разів ходила. Також там можна навчатися, якщо вдома немає інтернету чи світла. Нам є куди подіти себе.

А ще ми збираємося в школі, щоб і потрохи вивчати вальс. Тож проводимо там час на репетиціях – сподіваємося, випускний таки відбудеться. Він же один у житті. Потрохи вибираємо музику, дівчата обирають сукні на останній дзвоник. Дуже хочеться якогось відчуття нормальності.

Загалом я б хотіла, щоб усе було як раніше. Я хочу вчитися нормально. У своїй школі. У мене є мотивація, я бачу своє майбутнє. Я хочу не просто "бути", а впливати на те, що буде. І поки роблю все від цього залежне.

Марія Марковська (Булейко), спеціально для "УП.Життя"

У Чорному морі нетипова активність і кількість ворога

Українські оборонці фіксують у Чорному морі нетипову активність росіян – ворог вивів 20 кораблів і дуже багато одиниць допоміжного флоту.

Джерело: керівник об'єднаного пресцентру Сил оборони півдня Наталія Гуменюк в ефірі марафону новин 16 березня

Пряма мова Гуменюк: "Ми ретельно спостерігаємо за корабельним угрупованням у Чорному морі і за діями ворога.

Зафіксована нетипова активність і кількість корабельного угруповання. Наразі в Чорному морі перебуває 20 одиниць, серед яких 4 ракетносії – один з них підводний – 28 ракет, по максимуму якщо

говорити, можуть бути споряджені для запуску".

Деталі: Також, за її словами, у морі зафіксовано багато одиниць допоміжного флоту.

Усі кораблі розосереджені, тож можливо, росіяни таки хочуть знайти уламки американського безпілотної, про що вони говорили раніше.

Гуменюк зазначила, що окупанти намагалися "максимально покривати театр морських дій в Чорному морі і намагалися приховувати свої дії" від українських захисників, але ретельне спостереження за ними дає свої результати – оборонці бачать і розуміють ворожі кроки наперед.

ЛІТО - ОСТАННІЙ ШАНС УКРАЇНИ ПІТИ У НАСТУП І ВИГРАТИ ВІЙНУ

Виснажені зимовими боями, які призвели до значних втрат, але незначних змін на лінії фронту, Україна та Росія готуються до весняних наступів, які, як сподіваються обидві сторони, мають змінити хід війни, пише американське видання The Wall Street Journal.

Знесилена багатомісячною обороною Бахмута, українська армія тренує десятки тисяч солдатів, зокрема у США та Європі, для трьох нових армійських корпусів, які мають взяти участь у весняному наступі.

Київ також чекає на великий приплив важкої зброї західного виробництва, зокрема танків Leopard 2, бойових машин Bradley і Stryker, а також самохідних гаубиць Paladin і Archer.

Наступ - це "питання місяців - півтора, два, два з половиною", цитує WSJ радника президента України Михайла Подоляка, який зазначив, що зараз Україна накопичує ресурси. Водночас він та інші українські офіційні особи відмовилися обговорювати, де саме уздовж активної лінії фронту довжиною 850 км Україна може завдати удару.

Тим часом Росія також збрала сили, намагаючись зламати українську оборону в західній частині Донецької області, де розташований Бахмут. Протягом зими вона досягла незначних успіхів на Донеччині, зазнаючи при цьому значних втрат.

"Просування, яких вдалося досягти Росії, на кожні 100-200 метрів у випалену артилерією місцевість, робилися ціною того, що земля була вкрита трупами їхніх військ, - цитує WSJ Павла Кириленка, голову Донецької ОВА. - У нас немає такого людського ресурсу, і навіть якби був, ніхто б не погодився використовувати його таким чином, як гарматне м'ясо".

Україна відчуває дедалі сильніший тиск, щоб продемонструвати результати на полі бою, оскільки Росія готова до тривалої війни, а президент Володимир Путін робить ставку на те, що Захід перестане надавати військову та фінансову підтримку Києву.

"Це літо надзвичайно важливе для української армії, - сказав WSJ британський законодавець Роберт Сілі, голова парламентської групи щодо України. - Якщо вони не зможуть досягти прогресу до кінця літа, на Заході дедалі гучніше звучатимуть голоси, які або закликають до врегулювання шляхом переговорів, або стверджують, що ми взагалі не повинні підтримувати Україну".

У той час як українські лідери прагнуть силою вигнати Росію з усіх окупованих нею територій, вони також розуміють, що успіх - чи невдача - майбутнього наступу визначатиме позицію Києва в будь-яких переговорах, які зрештою можуть нав'язати Україні західні партнери.

"Щоб бути сильною в будь-яких переговорах, Україна має бути сильною на полі бою. Це шлях до справедливого миру", - сказав минулого місяця президент Зеленський.

Збройні сили України та Росії вступають у цю весняну кампанію, втративши за минулий рік значну частину професійних солдатів. Хоча жодна з країн не оприлюднила статистики жертв, за даними західних чиновників, сукупні втрати поранених і загиблих обчислюються сотнями тисяч. У результаті обидві армії тепер все більше покладаються на новобранців, які часто не мають бойового досвіду.

"Минулого року, коли ми отримували підкріплення, їм не потрібно було говорити, що робити. Вони знали, як поводитися з технікою та зброєю, - цитує WSJ капітана української армії на Бахмутському фронті. - Зараз у нас закінчилися люди з досвідом. Деякі з нових хлопців мають мотивацію, інші - ні, але їх усіх потрібно всьому навчити".

Щоб стабілізувати лінію фронту, минулої осені регулярно збройні сили Росії мобілізували близько 300 000 резервістів, а ПВК "Вагнера", яка воює переважно в Бахмуті, завербувала близько 50 000 засуджених. Ці кроки усунули головну вразливість Москви в перші вісім місяців війни: українську перевагу в кількості військ на полі бою.

Однак значна частина цих свіжих російських сил вже була вбита або поранена цієї зими, зокрема під Бахмутом та Вугледаром, де Росія втратила також понад сотню танків та інших бойових машин. Українські командири очікують, що наступними тижнями росіяни атакуватимуть на інших ділянках лінії фронту.

"Російські окупанти скупчили тут велику кількість військ, але чекають, - заявив WSJ заступник командира батальйону "Карпатська Січ" із позивним Русин, що воює під Лиманом. - Поки Бахмут чинить опір, вони не так сильно зосереджуються на Лимані, але якщо Бахмут впаде, вони точно зосередяться на нас".

Російська поразка у Вугледарі, зокрема, вже викликала взаємні звинувачення та заклики притягнути до дисциплінарної відповідальності головного російського командира на цій ділянці фронту Рустама Мурадова. Натомість Путін присвоїв офіцеру звання генерал-полковник і призначив начальником Східного військового округу Росії. Бої за Вугледар тривають.

Олександр Ходаковський, командир російського батальйону "Восток", який воює під Вугледаром, пояснює невдачі Росії на цьому напрямку браком боєприпасів. "У Вугледарі армія зводила щоденне використання снарядів до мінімуму, щоб накопичити резерви хоча б на першу добу наступу, - написав він у телеграмі. - Цього явно було недостатньо для придушення ворога, і ми бачили наслідки".

Така нестача означає, що Росія використовує старіші боєприпаси та зброю, які не завжди функціонують належним чином.

Психологічна реабілітація: як і де її отримати рівненським військовим та їх родинам

Війна - це надзвичайно трагічна та морально складна сторінка життя кожного військового. Поруч з цим від стресу та вигорання страждають не тільки самі захисники, а і їх родини. Часто поруч з фізичною реабілітацією для військових та їх родин потрібна саме психологічна. Про те, як та де її отримати можуть рівненські військові та їх родини - дізнавалися наші журналісти

ЧОМУ ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ВАЖЛИВА

Насправді кожен військовий, який не отримав фізичних поранень, не потребує медичного втручання, точно перебуває у складному психологічному стані. Адже жодна людина не готова до перебування в екстремальних ситуаціях, а війна відноситься саме до таких. Постійне перебування у стресі, часто втрата побратимів та побачені жахіття накладають свій відбиток на психологічний стан воїна та його родини.

В одних випадках потреба психологічної реабілітації проявляється відразу після повернення з зон активних бойових дій. В іншому випадку - психологічні розлади можуть дати про себе знати за кілька тижнів чи місяців після повернення до мирних умов життя. Медики також часто стикаються з тим, що деякі хвороби військових мають психосоматичні причини і це вже вияв нервово - психологічних розладів.

Особливо гострою потребою роботи з психологами є у тих, хто має поруч з важким психологічним станом, ще і важкі поранення, втратили кінцівки чи отримали контузії, поранення.

Часто ознаками психоемоційного вигорання є агресія, конфлікти з рідними та близькими, підозрілість та страх, постійні спалахи безпричинного гніву, можливе зловживання алкоголем чи наркотичними речовинами.

Саме тому для вирішення цих проблем та стабілізації психоемоційного стану потрібна комплексна робота, ціла низка заходів, які спрямовані на відновлення організму через стабілізацію емоційного стану, індивідуальний підхід у роботі через психокорекції ні заходи, індивідуальний підбір впливу.

Тим самим потреба у роботі з психологами, психотерапевтами для військових та їх родин є надзвичайно важливою та необхідною. І першочергово ця робота має виконуватися професіоналами своєї справи: психофізіологами, медичними психологами, психотерапевтами.

ХТО МОЖЕ ОТРИМАТИ ПОСЛУГИ З ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

У Департаменті соціальної політики Рівненської міської ради нам розповіли про категорії осіб, які можуть отримати послуги із психологічної реабілітації за кошти держави.

— учасники бойових дій — (відповідно до пунктів 19 і 21 частини першої статті 6 — Закону);

— особи з інвалідністю внаслідок війни — (відповідно до пунктів 10 і 14 частини другої статті 7 Закону);

— учасники війни — (відповідно до пункту 13 статті 9 Закону);

— постраждалі учасники Революції Гідності — (відповідно до статті 161 Закону);

— члени сім'ї загиблого (померлого) ветерана війни — (відповідно до абзацу четвертого пункту 1 статті 10 Закону);

— члени сім'ї загиблого (померлого) Захисника чи Захисниці України — (відповідно до статті 101 Закону).

Якщо говорити про членів родин військових, то вони теж належать до отримувачів послуг психологічної реабілітації. Мова йде про членів сімей учасників бойових дій, осіб з інвалідністю внаслідок війни, учасників війни, постраждалих учасників Революції Гідності.

На період воєнного стану та протягом трьох місяців після його припинення або скасування до отримувачів послуг належать також військовослужбовці (резервісти, військовозобов'язані, добровольці Сил територіальної оборони) Збройних Сил, Національної гвардії, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Держприкордонслужби, Держспецтрансслужби, військовослужбовці військових прокуратур, поліцейські, особи рядового, начальницького складу, військовослужбовці МВС, Управління державної охорони, Держспецзв'язку, ДСНС, Державної кримінально-виконавчої служби, співробітники Служби судової охорони, особи, які входили до складу добровольчого формування територіальної громади, інших утворених відповідно до законів військових формувань, які брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку військовою агресією Російської Федерації проти України, та члени їх сімей.

ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ У КП «РІВНЕНСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ГОСПІТАЛЬ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ»

Опорним закладом, який надає психологічну реабілітацію військовим на Рівненщині є Рівненський обласний госпіталь ветеранів війни. Тут вже мають багаторічний досвід надання психологічної реабілітації, що допомагає пацієнту вийти з стресової ситуації, позбавитися депресії та інших психоневрологічних травм.

- Психологічна корекція ставлення до свого стану надзвичайно важлива для цієї категорії пацієнтів. Сам процес лікування потребує великого такту і терпіння, поваги до пацієнта та його травматичного досвіду; проводити її треба з урахуванням психологічних, культурних і національних особливостей людей, - говорить начальник госпіталю Андрій Бурачик. - Поруч з цим надзвичайно важливими для ветеранів, які повернулися з війни є позитивні емоції. Повернути радість та інтерес до мирного життя - першочергове завдання психолога.

КП «Рівненський обласний госпіталь ветеранів війни»

вул. Дераженська, 39, смт. Клевань, Рівненська область

(0362) 27-04-10, 27-01-03
(097) 99-18-830

КП «Будинок ветеранів»

Комунальне підприємство «Будинок ветеранів» Рівненської міської ради також займається психологічною реабілітацією військових та членів їх родин. Тут на постійній основі проходять заняття з психологами, а також проводять заняття з арт-терапії для психологічного розвантаження.

У закладі працює психолог - Галицька Ольга Василівна. Вона проводить заняття психологічної реабілітації тричі на тиждень:

понеділок з 14:30 до 16:30, сеанс для дружин учасників АТО/ООС

середа з 14:30 до 16:30, сеанс для ветеранів війни «Коло ветеранів»

п'ятниця з 14:00 до 16:00, сеанс для матерів та дружин загиблих учасників АТО/ООС, Героїв Небесної Сотні.

м. Рівне, вул Любомира Гузара, буд.2
телефон: 0968942227

ПСИХОЛОГІВ, ЯКІ НАДАЮТЬ ПОСЛУГИ ПР СТАНЕ БІЛЬШЕ

Зараз Міністерство ветеранів запрошує до співпраці суб'єктів надання послуг із психологічної реабілітації. Бажаючи надавати послуг психологічної реабілітації, які відповідатимуть вимогам, тепер теж можуть долучитися до програми та отримати компенсацію за надані послуги.

Для включення до Реєстру постачальників послуг з психологічної реабілітації для ветеранів і членів їх сімей юридична особа, фізична особа - підприємець подає відповідний пакет документів, з переліком можна ознайомитися за посиланням

<https://sis.mva.gov.ua/faq?service=2&type=0>

Так, у Рівному наприклад до Реєстру постачальників таких послуг вже починають додаватися психологи. Перша з них - Шумлянська Анна Ігорівна. Інформація про неї, як надавача послуг вже теж є на сайті Міністерства ветеранів.

вул. 24 Серпня, 24 А,
м. Рівне, 33028
(067) 306-88-77,
(063) 101-55-77

Перелік суб'єктів надання послуг із психологічної реабілітації тут: <https://mva.gov.ua/ua/veteranam/likuvannya-ta-reabilitaciya/centri-z-nadannya-poslug-psihologichnoyi-reabilitaciyi/reystri-postachalnikiv-poslug-iz-psihologichnoyi-reabilitaciyi-2022-rik>

Асоціація
Незалежні Регіональні
Видавці України

Здійснено за підтримки Асоціації "Незалежні регіональні видавці України" та WAN-IFRA в рамках реалізації проекту Хаб підтримки регіональних медіа. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів

ПВК «РЕДАН»: як врятувати юних рівнян від павучих лап?

Юнь, гнана бажанням належати до спільноти, завжди об'єднувалася довкола ідей, групувалася за інтересами. І часто творила спільноту навколо чужих інтересів. Не завжди конструктивних та корисних, навіть спрямованих на реалізацію ворожих цілей. Одна із таких спільнот – так звана ПВК «Редан», яку намагаються насадити в Україні. У тому числі деякі прояви були в Рівному та області.

ПВК «РЕДАН» - НОВА ЗАБАВКА ЧИ ПАСТКА ДЛЯ ПІДЛІТКІВ?

Про це явище почали говорити зовсім нещодавно. Як повідомляє поліція Київщини, нова субкультура виникла та поширилася лише місяць тому, у лютому 2023, року. Оскільки, вона досить агресивна та часто базується на конфліктах, може призводити до жертв. У Москві через масову бійку загинуло двоє підлітків. Правоохоронці вважають, що цей новий рух – чергова російська інформаційно-психологічна операція, яка має на меті руками підлітків дестаблізувати ситуацію в Україні.

– Наприкінці лютого поліція виявила у мережі активність нового молодіжного руху, метою якого є провокування конфліктів та масових бійок. Поліція почала перевірку вказаної інформації, до якої долучилися підрозділи кіберполіції, ювенальних поліцейських, дільничних офіцерів та інших оперативних груп. Встановили, що у соціальних мережах та новостворених телеграм-каналах адміністратори поширюють інформацію та провокують молоді до масових зкупчень та фізичних протистоянь між собою. Перевірка показала, що штучний розвиток цієї субкультури – це спроба російських пропагандистів провести чергову інформаційно-психологічну операцію та використати дітей для дестабілізації ситуації в Україні. Після загибелі підлітків у Москві, російські спецслужби використали таку модель провокації заворушень на території України. Саме в цьому їм допомагають адміністратори таких каналів та груп, – сказав на зустрічі з журналістами у Media Center Ukraine – Ukrinform Ярослав ШАНЬКО, заступник начальника Управління ювенальної превенції Національної поліції.

ЧОМУ ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ У ПВК РЕДАН?

Ярослав ШАНЬКО на брифінгу зазначив, що спілкуючись із адміністраторами згаданих каналів у Телеграмі з'ясували: 90 відсотків пояснюють свою участь у групах або зібраннях молоді через банальну цікавість: що буде відбуватися далі? Адміністратори створюють групи, бо це зараз на хайпі – аби у подальшому заробити на цьому гроші.

ЯК ВИГЛЯДАЮТЬ УЧАСНИКИ ПВК «РЕДАН»?

Правоохоронці описали характерні риси, які притаманні цій субкультури:

- учасники носять довге волосся, часто фарбують в інший колір;
- віддають перевагу вільному одягу-оверсайз;
- носять зображення павука. Ця символіка запозичена від злочинного угру-

пування Геней Редан із японської манги Йошіхіро Тоґаші «Hunter x Hunter»

Головна ідея – засудження ненависті та насилля зі сторони інших субкультур, виборювання права одягатися як подобається та вільно самовиражатися. Варто зазначити, що ці цінності особливо були близькими для підлітків у будь-який час. І особливо сьогодні, коли молодь особливо чутливо реагує на проблему довкола права на самовираження та особистісні свободи.

СУБ-СУБКУЛЬТУРА

Субкультури, можна стверджувати, є нормальним проявом суспільного життя у дітей, підлітків та молоді. Прагнучи до уже згаданого індивідуалізму, до протиставлення себе більшості, молоді люди витворюють свою систему цінностей та кодекс поведінки. Однією із ознак субкультури є реакція на суспільні умови – наприклад, бідність або пацифістські настрої. Також субкультури можуть трансформуватися з інших, уже існуючих субкультур. Усі атрибути, як правило, у цих спільнотах розвивалися гармонійно та послідовно. Як і цінності – музика, якою цікавляться учасники чи норми щодо стилю одягу абр поведінки.

Але щодо так званої ПВК «Редан», то ми можемо спостерігати певен all inclusive – відразу насадили, а не зародилися та розвинулися, характерні риси. Як можна перекоонатися, поширення цієї субкультури відбувається не через міжособистісну комунікацію, як це часто буває у таких спільнотах, а дуже часто – через інтернет, за допомогою різноманітних комунікаторів, де пропонуються уже готові шаблони щодо дій.

ПВК «РЕДАН» В УКРАЇНІ

Першого березня правоохоронці повідомляли, що вдалося запобігти 41 зібранню молоді. Приміром, у Києві на Печерську мала відбутися масова бійка, де мали взяти участь прихильники цієї російської субкультури. Проте правоохоронці відреагували та затримали учасників.

Депутат Львівської міської ради Ігор Зінкевич повідомив, що молодь створила у соціальних мережах спільноти та планували влаштувати провокації у Львові. Поліцейські також вчасно відреагували.

У Харкові також затримали майже 300 осіб, які планували влаштувати бійки.

Крім цього, 28 лютого, молодь, яка належить до ПВК «Редан» в центрі Ірпеня планувала влаштувати бійку, але цьому завадили правоохоронці.

А ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ НА РІВЕНЩИНІ?

Не згадуючи, однак, конкретно ПВК «Редан», у Головному управлінню Нацполіції Рівненської області повідомили, що «у Рівному викрили неповнолітнього адміністратора каналу нового молодіжного руху». Він розміщував інформацію про час та місце збору представників руху в Рівному і заклик до фізичного протистояння. Неповнолітній, щоправда, приналежність до субкультури заперечив, а назву використав для розкрутки, бо хотів мати прибуток від реклами.

Поліцейські також повідомляють, що продовжують проводити роз'яснювальну роботу з молоддю і застерігають щодо поширення російської субкультури. Як ідеться у повідомленні на офіційній сторінці поліції Рівненської області у мережі Фейсбук, поліцейські проводять профілактичні розмови із учнями та педагогами. Зокрема, нещодавно ювенальна поліцейська Рівненського РУП провела профілактичну роботу у навчальних закладах Горолицької, Зорянської та Клеванської територіальних громад.

І ГОЛОВНЕ – ЯК УБЕРЕГТИ ДІТЕЙ ВІД ПВК «РЕДАН»?

Уже згадана поліція Київської області опублікувала пам'ятку для батьків. Де, якщо узагальнити, закликають більше приділяти увагу життю дитини. Як реальним, так віртуальним. Не лише цікавитися, з ким і де проводять час діти, але й потоваришувати з чадом у соцмережах і відслідковувати віртуальну активність сина чи доньки.

У цьому контексті варто також згадати і слова поліцейських Рівненської області, які звертаються до батьків: приділяйте дітям більше часу та цікавтеся, з ким вони спілкуються і як проводять дозвілля.

Як це часто буває, звичайна небайдужість та пильність можуть запобігти багатьом трагедіям.

Асоціація Незалежні Регіональні Видавці України

Здійснено за підтримки Асоціації «Незалежні регіональні видавці України» та WAN-IFRA в рамках реалізації проекту Хаб підтримки регіональних медіа. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів

НЕРУХОМІСТЬ

КВАРТИРИ

Продаж

Продаж 1-кімн квартиру, вузл. Костромська 10/11. Двері броньовані. Автономне опалення. Ціна 36500. Анастасія. Тел. (098)260-55-19.

Продаж 2-кім. квартиру, вул. Щаслива, 3/4, 64 кв.м, кухня 17.5 кв.м. Повністю укомплектована. Опалення автономне. Є відеоспостереження. Ціна 83000. АН Президент. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продаж 2-кім. квартиру, новобудова, вул. Костромська, 9/10, 65 кв.м. Опалення автономне. Двері броньовані. Ціна 47500. АН Президент. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продаж 3-кім. квартиру в тихому районі, 116 кв.м + гараж 20 кв.м. Автономне опалення. Анастасія. Тел. (098)260-55-19.

Продаж 3-кім. квартиру, вул. Буковинська, 4/6, 110 кв.м, новобудова, планування двостороннє. Опалення автономне. АН Президент, Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продаж 4-кімн. квартиру у клубному будинку з окремим входом та гаражем. Всі комунікації, автономне опалення, газовий котел, підігрів підлоги, стан після будівельників. Ціна 83000. Тел. (098)297-57-87.

Продаж стильну 1-кімн квартиру, ЖК Щасливе, новобудова. Сучасний дизайнерський ремонт, меблі, техніка. Автономне опалення. Охорона, відеонагляд, парковка. Анастасія. Тел. (098)260-55-19.

БУДИНКИ

Продаж

Продаж зем. ділянки на Щасливому, 0,05, 0,1, 0,2 га, під будівництво. Ціна 3000 за 0,01 га. АН Президент. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продаж зем. ділянку 0,085 га, вул. Гагаріна, комерційного призначення, всі комунікації, є приміщення 250 кв.м. АН Президент, Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продаж зем. ділянку на Щасливому, 0,05 га, з комунікаціями, під будівництво. Ціна 27000. Тел. (098)297-57-87.

Продаж зем. ділянку на Щасливому, 0,1 га, під будівництво. Ціна 38000. АН Президент. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продаж зем. ділянку на Щасливому, 0,1 га, під будівництво. Ціна 42000. Анастасія. Тел. (098)260-55-19.

Продаж зем. ділянку на Щасливому, 5 соток, з комунікаціями під будівництво. Ціна 27000. Анастасія. Тел. (098)260-55-19.

Продаж фасадну зем. ділянку зі зміною цільового призначення, під комерцію, 2,5 га. Ціна 85000. Тел. (098)297-57-87.

ПРИМІЩЕННЯ

Продаж

Продаж комерційне приміщення, вул. Захисників Маріуполя, 134 кв.м, ремонт, відеонагляд, пожежна і охоронна сигналізація, фасадна парковка. Тел. (098)297-57-87.

Продаж комерційне приміщення, р-н Гагаріна-Костромська, 30 кв.м, ремонт, підігрів підлоги, автономне опалення, відеонагляд, сигналізація, фасадне, парковка. Ціна 49000. Тел. (098)297-57-87.

ПРЕДМЕТИ СПОЖИВАННЯ

МЕБЛІ

Продаж

Продаж меблевий комплект: письмовий стіл та шафа-пенал. Не дорого. Тел. (067)349-84-74.

РІЗНЕ

Продаж

Продаж телечку, 11 місяців, високодоїної породи, вага 350 кг. Ніна. Тел. (096)999-45-09.

БІРЖА ПРАЦІ

Пропоную

Потрібні швачки. Тел. (097)866-71-54.

Пропоную роботу охоронникам. Тел. (067)362-01-67.

Пропоную роботу пекарю. Графік роботи 2/2. Тел. (096)349-25-93.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

Втрачено Свідоцтво про право на спадщину за законом, посвідчене Рівненською районною ДНК від 22.03.2008 р., за р. №2-363 від імені Дмитрук Ростислав Володимирович, вважати недійсним.

Втрачено Свідоцтво про право на спадщину за заповітом, посвідчене Першою Рівненською ДНК від 08.06.1978 р., за р. №1-4499 від імені Черненко Тамара Іллівна, вважати недійсним.

ІНШЕ

Прохання Допомогти сім'ї інвалідів з дитинства. Син (має вади слуху, мови), розбирає стару теле-, радіо-, комп'ютерну техніку. Візьмемо будь-яку несправну, непотрібну техніку. Прошу звертатись за телефоном: Тел. (050)110-21-14.

www.ogo.ua

РІВНЕНЩИНА

ogo

Офіційне публічне сповіщення: про Рішення Представників аутохтонних РОДів Русів, Круга вільних Живих Людей, живонароджених МужЧин та ЖенЧин які проявили Волю НаРОДУ і Створили Родову Общину РОДУ «анненкових» на землях Погоринного краю Скіфії /Сарматії/Тартарії/Русі в древньому місті Рівне, на земній тверді Мідгард / Землі, 207 м. над рівнем моря 50°37'23"с. ш.; і 26°13'38" в. д., 9 Дайлеть 7531 лета від С.С.З.Х. (по славянському літочисленню) та 10 березня 2023 р від Р.Х. – по григоріанському календарю. Протокол Сходу № 001 ПРО-1/23 від (10.03.2023 р.). Повідомлення буде розміщено на офіційному публічному Телеграм - каналі Родової Общини Роду «анненкових» <https://t.me/annenkoff1445>

ВОЛЕВІЯВЛЕННЯ – САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ ЛЮДИНИ

Я є те, що є Бог Творець!

Я безкінечна частинка початку Єдиного Бога Творця нашого, його Світло, Дух. Як обумовлена душа іменем «галина», втілилась в цьому людському тілі Жива Людина – живо народжений.

Названий своїми батьками Федором та Галиною ім'ям «олександр» з Роду «анненкових» - оголошую себе живою Людиною - живо народженим Чоловіком.

Я Суверений, дієздатний та правоздатний. Живу по КОНам Світобудови, які залишили мені великі Предки Наші. Між мною та Богом Творцем немає посередників. Я бенефіціар та вигодонабувач персональних даних Олександра Федоровича Анненкова живо народженого Чоловіка 20 березня 1970 року.

КОПАННЯ, ЧИЩЕННЯ КРИНИЦЬ КОПАННЯ СЕПТИКІВ

- Копання досвідченими монтажниками
- Чистка та поглиблення криниць
- Пошук води на території
- Виготовлення дашків

(068) 758-41-27

Виготовлення бесідок. Продаж та доставка кругів

РОБОТА | ТОВ "СІМ ТЕКС-Р" запрошує на роботу:

ШВАЧОК

оплачується дорога на роботу і з роботи

096 123-44-44, 093 109-85-69, 050 375-22-05
Адр.: м. Рівне, вул. Гагаріна, 39

9-річна рівнянка продає власні картини для підтримки ЗСУ

На Рівненщині школярка продає картини, щоб назбирати на дрон для українських військових. Але це далеко не перша покупка для військових, яку встигла за власні кошти придбати дівчинка. Про великий подвиг маленької мешканки Рівненщини, амбітні плани підтримки українських захисників та розвиток творчих вмінь - читайте у нашому матеріалі.

Під час війни немає внеску в перемогу більшого чи меншого, є посильний внесок, який робить кожен з нас, щоб перемога прийшла якнайшвидше, а наші захисники повернулися додому живими та неушкодженими. Волонтерство стало не поодиноким, а масовим явищем, що не може не тишити і не вселяти віру в те, що перемога обов'язково настане.

Повномасштабне вторгнення по-новому розкрило багатьох людей, діти - не виняток. В нашій області, на Рівненщині теж є чимало дітей, які займаються волонтерством. Вони плетуть маскувальні сітки, проводять благодійні акції, малюють картини та складають вірші... Про одну з таких маленьких рівнянок з великою вірою в перемогу говоримо сьогодні.

Марті Пилипчук всього 9 років. Дівчинка живе у місті Вараш, що на Рівненщині. Раніше у дівчинки було чимало різних захоплень, але про малювання не йшлося. Нове захоплення у Марти з'явилося саме під час війни. Але вона не просто розвинула нове хобі, а і перетворила його на добру справу.

У вересні в дівчинки випав зуб. Традиційно, як люблять багато дітей, зубна фея принесла Марті картину за номерами. Вона її швидко намалювала і вирішила не повісити на стіну, а продати на благодійність. За першу картину дівчинка змогла виручити 500 гривень. Це достатньо не малі кошти і, здавалося б, вона мала б використати кошти на власні потреби, але сталося інакше.

За виручені кошти дівчинка придбала наступні картини. Малювала за номерами дуже швидко. Кошти, виручені від продажу картин передавала для військових, а також купувала нові заготовки та продовжувала створювати власні шедеври. Марта може малювати навіть вночі, не втомлюється підтримувати наших захисників, які також оберігають наш мир не знаючи ні днів, ні ночей. Навіть відключення світла не зупиняли її під час улюбленого заняття. Серед тематики, яку зображає дівчинка - переважно патріотичні, українські мотиви. На цих картинах можна побачити, прапори,

тризуби, жінок-українок, всім відомі сюжети з нашого сьогодення.

Перші картини дівчинки придбали сусіди. Саме вони стали першою її підтримкою та покупцями. Далі до покупок почали долучатися знайомі, а з часом роботи Марти почали купувати жителі інших міст і навіть краї. Неймовірно, але факт - картини Марти виставлялися у Німеччині, їх тепер мають в оселях Туреччини, а скоро будуть вони і у США.

З Німеччиною взагалі вийшла цікава історія. Дізнавшись про роботи Марти, українка, яка мешкає вже тривалий час в Німеччині, замовила відразу сім картин. Вони стали частинкою масштабної акції на підтримку України. До Сполучених Штатів Марта відправить чотири карти. Купують їх теж українці, які проживають в Америці.

Виручені кошти відправляють адресно. Разом з мамою вирішували, кому саме допомогти та який збір перевірити, який варто підтримати. Інколи буває так, що родина самостійно знаходить товари, які потрібні захисникам, замовляють, викуповують та передають. Саме так Марта з мамою познайомилися з багатьма військовими та тепер знають точно, що їм потрібно на передовій і залежно від потреб знають суму, яку треба зібрати.

Так, зараз хлопцям, які в самому пеклі війни потрібно придбати дрон. Ця річ досить не дешева, але Марта врить, що завдяки їй захопленню властє закрити цей важливий збір та підтримати тих, хто боронить наше мирне небо. Юна волонтерка планує зібрати для купівлі дрона 110 тисяч. Саме таку амбітну ціль вона поставила перед собою. Зараз у Марти вже ж половина суми, але попереду ще багато роботи, з якою дівчинка планує впоратися, щоб підтримати захисників. Дівчинка дуже

сподівається, що будуть подальші замовлення, і їй вдасться досягти поставленої мети.

Для досягнення цієї амбітної цілі та більш потужної підтримки ЗСУ Марта почала розширювати грані свого мистецтва. Так, тепер це не просто вже готові, куплені у магазинах картини за номерами. Тепер це індивідуально створені заготовки, де можна впізнати самих себе. Мова йде про замовлення спеціальних картин, які зроблені за фото. Тим самим це не шаблонні картини, а персоналізовані зображення, які стають ідеальним подарунком на будь-яку подію. Замовленнями займається мама, а безпосередньо виконанням - Марта.

Картини-фотографії купують переважно на подарунок. Але якось Марта малювала і саму себе. Мама дівчинки майже випадково сфотографувала доньку, коли та обіймала військового. Кадр виявився настільки вдалим, що вирішили перевтілити в картину. Роботу «забронював» захисник родом із Івано-Франківської області, - говорить мама дівчинки Вероніка. - Донька казала, що буде щаслива, якщо досягне цілі і назбирає суму, необхідну для придбання дрона, - розповідає мама Вероніка Пилипчук. - Я теж буду щаслива. Бо це чудово, коли мета, яку ставить дитина, реалізується. А в даному випадку - це ще й внесок у нашу перемогу.

Серед покупців картин Марти тепер зовсім не сусіди та ті, хто почули про неї в різних

куточках світу, а і волонтери, які хочуть мистецтвом підтримати наших захисників. Адже досить часто картина несе не тільки глибокий зміст, а і потужну енергетику, безмежну віру та підтримку.

Зараз майже десяток картин маленької рівнянки прикрашають помешкання, якщо так можна назвати місця проживання наших військових у гарячих точках фронту, зокрема сім картин було передано бійцям у Бахмут.

Дівчинка поки має кілька замовлень на картини, але готова приймати нові. Адже підтримка наших оборонців має тривати. А збір на дрон - справа термінова та дуже потрібна.

Саме такі діти вселяють та збільшують нашу віру в те, що такий надійний тил - це те, за що стоять наші захисники на передовій. Саме такі діти будуть відроджувати нашу державу та є її майбутнім та сьогоденням.

Асоціація Незалежні Регіональні Видавці України

Здійснено за підтримки Асоціації "Незалежні регіональні видавці України" та WAN-IFRA в рамках реалізації проєкту Хаб підтримки регіональних медіа. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів

Що відомо про героя, якого розстріляли

Служба безпеки остаточно підтвердила особу українського військового, якого розстріляли росіяни після слів "Слава Україні!". Ним виявився снайпер 163 батальйону 119 окремої бригади ТРО Чернігівської області 42-річний **Мацієвський Олександр Ігорович**. Спочатку у ЗСУ називали інше прізвище.

6 березня в мережі з'явилося відео, на якому видно, як росіяни розстрілюють беззбройного українського полоненого. Військовий стоїть у лісі та курить в окопі чи виритій ямі, потім каже "Слава Україні!", після чого в нього стріляють.

Це відео викликало обурення з боку українського суспільства, а в ЗСУ заявили, що намагаються з'ясувати особу військового. Згодом там назвали ім'я, але як виявилось, не те.

ЩО ПОКАЗАЛА ЕКСПЕРТИЗА

У заяві СБУ йдеться, що остаточно підтвердити дані загиблого вдалося після слідчих дій, які включали спілкування з рідними та побратимами загиблого, а також опрацювання фото- та відеоматеріалів.

Крім того, спецслужба отримала висновок судової портретної експертизи, яка підтвердила, що військовий на відео - саме Олександр Мацієвський.

"Це справжній Герой, який, навіть дивлячись в обличчя смерті, продемонстрував усьому світу, що таке український характер і незламність. Саме такі захисники сьогодні боронять нашу землю, а значить - ворог обов'язково буде розбитий" - так що ситуацію прокоментував голова СБУ Василь Малюк.

Він також додав, що спецслужба працює над ідентифікацією росіян, які вбили військового.

А президент Володимир Зеленський присвоїв Олександру Мацієвському звання Героя України. "Сьогодні я присвоїв звання Героя України Олександру Мацієвському. Солдату. Людині, яку знатимуть всі українці. Людині, яку пам'ятатимуть вічно. За

його хоробрість, за його впевненість - в Україні - і за його "Слава Україні!", - сказав він у відеозверненні 12 березня.

Згодом з'ясувалося, що вбитий військовий був ще й громадянином Молдови. "Після підтвердження українською стороною факту, що страчений російськими солдатами український військовий є Олександром Мацієвським, міністерство рішуче засуджує вбивство громадянина Молдови, акт, який можна кваліфікувати як воєнний злочин і грубе порушення міжнародних гуманітарних законів", - заявило 13 березня МЗС Молдови.

"Я НИКОЛИ НЕ ЗДАМСЯ У ПОЛОНІ"

Олександр Мацієвський народився 10 травня 1980 року у Молдові, куди за розподіленням була направлена його мати - вона працювала технологією на Кишинівській взуттєвій фабриці. Про це розповіли у регіональному управлінні сил ТРО "Північ", де він служив.

Саме там Олександр згодом закінчив середню школу і електротехнічний коледж. Потім родина повернулася в Україну, до Ніжина.

До лютого 2022 року чоловік працював за фахом, а коли Росія розпочала повномасштабне вторгнення в Україну, він вирішив долучитися до ніжинської тероборони, куди його зарахували 11 березня.

В управлінні сил ТРО "Північ" зазначили, що Олександр старанно вчився військової справи, після чого його призначили снайпером.

У грудні його батальйон вирушив на схід, проте військовий не сказав матері, що вирушає до зони активних бойових дій.

Їхня остання телефонна розмова відбулася 29 грудня - саме тоді, після слів сина "Мамо, я ніколи не здамся у полон!" Парасковія Михайлівна зрозуміла, що син на фронті.

Як повідомили в управлінні сил ТРО "Північ", 30 грудня 2022 року на околицях Соledару Мацієвський та ще четверо військовослужбовців вступили у бій з росіянами, після чого із ними зник зв'язок.

Згодом рідним повідомили, що Олександр помер. Після цього

в рамках обміну його тіло повернули в Україну, і 14 лютого 2023 року Олександра Мацієвського поховали в Ніжині.

Мати Олександра Мацієвського згадує, що після появи відео її серце знову сколихнулося. Вона розповіла, що їй подзвонив син Олександра, її онук, який зі сльозами кричав "Я бачив, як вбили мого батька!"

За її словами, вчинок сина, який завдяки цьому відео облетів увесь світ, дуже добре його характеризує.

НЕ ТЕ ПРИЗВИЩЕ

Першим відео, на якому росіяни розстрілюють українського військового, опублікував у твіттері активіст Сергій Стерненко.

На відео військовий стоїть у лісі та курить в окопі чи виритій ямі. Голос за кадром каже: "Знімай", камера піднімається. Солдат каже "Слава Україні!", після чого у нього стріляють, він падає. Голос за кадром російською вимовляє лайки.

Публікація відео викликала бурхливу реакцію в українському суспільстві.

У соцмережах активно почали постити скріншоти з відео з підписами "Слава Україні", "Героям слава", "Герою слава", а також створювати тематичні ілюстрації.

Однією з перших стала ілюстрація Нікити Тітова, зображений силует солдата на фоні слів "Героям слава". Це зображення поширили тисячі українців, а згодом з'явилися й інші.

Цей флешмоб із підтримки загиблого солдату підхопили чиновники, а також президент Володимир Зеленський.

Згодом Сухопутні війська повідомили, що, за попередніми даними, загиблим на відео був боєць 30-ї окремої механізованої бригади Тимофій Шадура.

У заяві йшлося, що Тимофій Миколайович Шадура вважається зниклим безвісти з 3 лютого 2023 року - після бойових дій в районі міста Бахмут, де кілька місяців тривають запеклі бої.

Але як виявилось, на відео зовсім інша людина.

Українська правда

Засновник, видавець - ТОВ "Видавничий дім "ОГО".
Редакція
Адреса: 33028, м.Рівне, вул. Шкільна, 2, info@ogo.ua
Шеф-редактор - Віктор Данилов
Приємні оголошень: Світлана Степанюк, work@ogo.ua, (066) 265-62-35

Інформаційно-рекламний тижневик "ОГО", №10 (1890) 16 березня 2023 року. Газета виходить у четвер. Наклад згідно замовлення. При використанні публікацій посилання на тижневик "ОГО" обов'язкове. Відповідальність за зміст реклами та оголошень несуть рекламодавці та подавачі оголошень. Відповідальність за достовірність усіх матеріалів, розміщених у газеті, крім матеріалів, які містять посилання на інші інформаційні агентства або інтернет-видання, несе інформаційне агентство "Рівнеінформ" (Свідоцтво РВ №758/311-ПР від 06.08.2021р. МЮ).